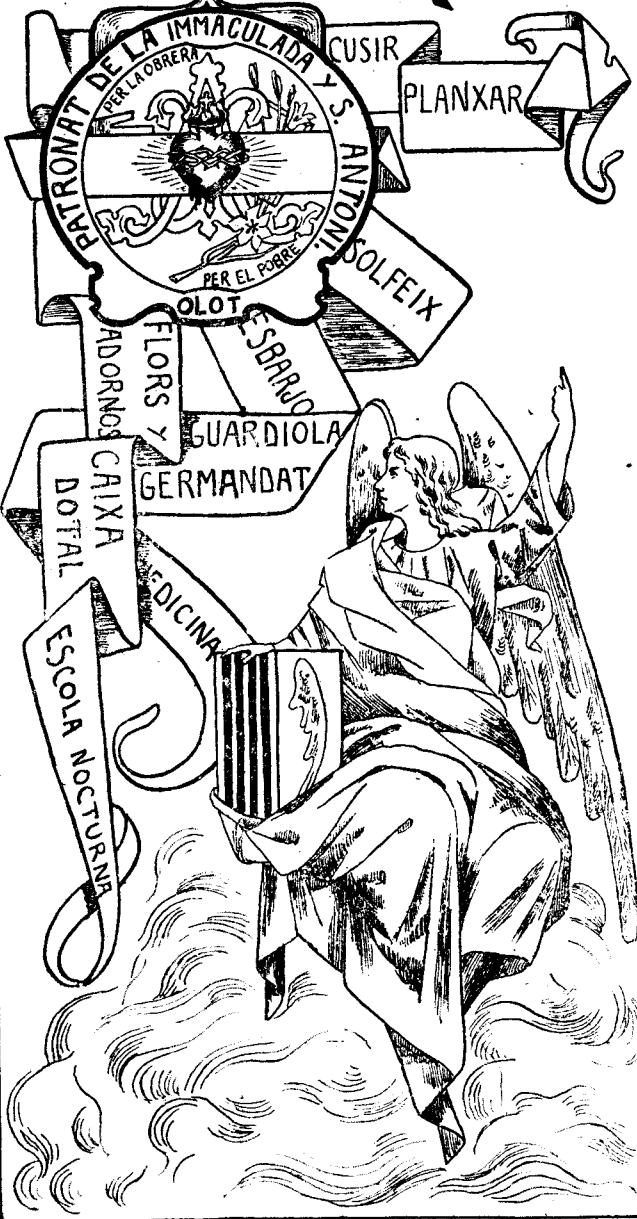

FULLA DEL PATRONAT

AL ILM. Y REVM. DR. D. GABRIEL LLOMPART JAUME
DIGNE Y PRECLAR SUCCESSOR DE ST. NARCÍS
EN LA SEU EPISCOPAL DE GERONA
DEDICA AQUESTA "FULLA,, AB MOTIU DE SA ONOMÁSTICA
EL PATRONAT DE LA IMMACULADA Y ST. ANTONI

A JESUS PER MARIA

El bon Pastor busca a ses ovelletes.

¡María l'hermosa y més brillant estrella qu'en el cel de la vida se troba y quins resplandors ens guien per seguir sempre endavant aquesta vida plena de dolors!

Jesús, Amor de les ànimes castes que busca assedegat ab dalé, ab afany ovelletes blanques com la neu qu'a la hivernada cobreix com rich mantell les montanyes de nostra encontrada. ¡Bé enamora Jesús! En totes les èpoques de la seva vida terrena, bé se n'hi troben de coses y més coses qu'ab recordarles fan bategar nostres cors plens de l'emoció més dolça o de l'amargura més expressiva; una d'elles és, sens dupte aquella, en que, com manso Anyell s'encaminava al suplici horrorós de la creu. ¡Pobre Jesús! ¡Fins hon arribá son amor envers l'humanitat!... Solsament mirades expressives; dolces quan se fixava ab aquelles santes dones de Jerusalem, y de pietat quan mirava a sos butxins... ni una de rencor, ni una en que s'hi pogués traslluir la més petita venjança. No podia arribar més enllà l'amor que sentia per els pobres pecadors, no; donchs en aquelles solemnes paraules que brollaren de sos llavis al fer l'últim sospir, quant sos ulls hermosos començaven a entelarse, quant encare sentia les blasfèmies dels seus butxins, aquells oïdos que sols tindrien de sentir paraules d'amor, ens deya: mirèu, fills meus, aquí vos dexo, mes ben dit, vos dono lo que Jo estimo més que tot, ¡la meva Mare! ¡Estimèula com a Mí! Si hi ha ànimes febles, borts que no vulguin conèxer a la seva Mare, que no vulguin buscar l'escalf amorós de son cor, que no vulguin esser acaronades per l'amor maternal, aquestes ànimes, tampoch seràn estimades per Mí; tampoch voldré Jo conèxer a elles, donchs qui no estima a la meva Mare, a Mí no m'estima...

¡Anem a Jesús per María! La Reina dels Angels; la alegria dels cels, la dolça esperança dels cors que ja res esperen, que res desitjen, ens està dient: Veniu, Ell com a bon Pastor, vos cerca pe'ls camins y per les valls, veniu. No vos deturin les belleses terrenes, no cerquèu els platxerosos camins per anar cap a Ell, ja que mon Fill sols va a aquell que te por que'ls escorpins el fereixin, o bé que a la més lleu empenta no se'l emmeni cap a l'abim irresistible...

¡Jesús ens busca, María ens espera, anem cap a Ells! Com María ens diu no cerquem els plaers que Jesús detesta, ja que a Jesús sols el trobarèm, no en mitj de les alegríes del mon, sinó allà hont la pau ha semblat l'amor, o les penes ho han purificat ab llàgrimes..

¡¡Anem a Jesús per María!!

M. T.

Vella de plors

A la casa del bosch petita y sola
 tot son plors y condol,
 tant sols la rialleta als llavis vola
 del infant del breçol.
 No capeix que aprop séu la pena nia
 que orfanet ha quedat,
 y la sàva abundosa que él nodria
 per sempre s'ha estroncat.
 La gent a ses masies de la vora
 quan se fa fosch se'n và.
 y queda vora el foch l'àvia que plora
 sens parar de resá'.
 L'altre nin de tres anys, fill de la morta
 s'aixeca d'aprop seu,
 de la cambra vehina obra la porta,
 la velleta no ho veu.
 Es tant gran la dolor que el cor li esgruna
 que la fa defallir
 va repassant ses penes d'una a una
 i diu ab un sospir:
 —¿Oh mort per qué has segat la branca tendre
 si el fruit no es per cullir?
 ¿per qué dels nens la mare has volgut pendre
 y no en son lloch a mí?
 Só un arbre ja blincat per les ventades
 de trevalls y dolors,
 tant sols ab un parell de destrelades
 finirien mos plors...
 Mes ara no, puig mes que may dech viure
 pels pobres orfanets
 si bé en mon pit l'escalf no hi pot reviuire
 per lliurarlos dels frets...
 Y redreçant son cos que eis anys acoten
 el plor ha recullit
 mes... ¡ay! que al arbre vell els tanys que hi bróten
 hi moren tot seguit.
 Ha vist la cambra oberta hont sa filla
 llençà el sospir darrer,
 y altra volta una llàgrima als ulls brilla
 com estel matiner.
 Ab lo pas tremolós la llinda passa
 y veu a l'infantet,
 damunt lo lloch que de la mort fou jassa
 jugant ab un rodet.
 Li pregunta commosa la velleta:
 —¿Què has vingut a cercà?
 y ell li respón: —Espero a la mareta
 que'm vingui a despullà'—

M.^a DEL CARME MARCÉ.

FULLA DEL PATRONAT.—Se repartirà gratuïtament a tots el
 que desitjin enterarse del funcionament de la nostra Associació, de
 manantla a la Administració: Hospital. Olot.

S'admeten tota classe de llimosnes per a la Obra del Patronat.

La festa major del Patronat

«En la diada de St. Pere, celebraren la seva festa les Associacions aplegades sota el patrocini del gloriós St. Antoni, amb Comunió general, per cert molt concorreguda, Professó anomenada del Pà dels Pobres, Ofici solemne a la Parroquial i Sessió Escolar al Centre Catòlic amb repartiment de premis d'aplicació i constància.

Les funcions relligioses, tothom ja sab de quin modo més edificant saben dur-les a cap cada any, en que, tant la Associació del Pà de Sant Antoni com les obres del Patronat Escolar donen una mostra pública de la seva relligiositat per a exemple dels olotins. Doncs, dient que aquest any no han desmerescut dels anys anteriors, està fet el seu elogi.

En quant a la Sessió solemne Escolar, la ressenyarem breument dient que la part musical, a càrrec d'un chor format dintre la escola nocturna baix la direcció de les Srtes. Na Maria del Tura Danés i Na Concepció Carreras, estigué sobiranament bé, ja per lo escullit de les cançons com per la finor de sentiment amb que les interpretaren.

La part literaria en alguna part fluxeijà per manca d'experiencia de lo molt que imposa al parlar en públic i, per lo tant, de com encongeix el moviment, encara que se sàpiga molt bé de memoria el treball que s'els hi té confiat. Per aixó no'ns poguérem fer plè càrrec del triàlec filosòfic-apologètic del P. Victor Güell, Sch. P.

Se posà en escena un quadret en vers original de D. Joaquim Vayreda, de tema senzill però amarat de sentiment, que interpretaren molt bé les alumnes Margarida Trayté i Maria Molas; la part de cant ho enredoní per lo ben interpretat i per l'efecte escènic, que verament corprenia.

Mossen Joaquim Bonet, com a Director, donà una explicació de conjunt de la tasca del Patronat, que fou contestada per el Sr. Ecònom, prometent al mateix tot el seu apoi i demanant-lo també en totes les persones, que per sa posició o influencia li puguin aportar, ja moral, ja econòmic. Digué com li plau veure un grop de joventut femenina que serà la llevor del demà; mostrà com Jesús no és enemic del obrer, com entre els obrers d'Olot se té interès en propagar; com tampoc ho és la Iglesia, ni, per lo tant, els sacerdots; ben al revés, que l'amor per l'obrer, per el desvalgut és l'amor que més fundament senten.

En la repartició de premis, tots ells ben escullits i apropiats, obtingueren els tres primers, les alumnes Adela Carré, un Nen Jesús al breçol; Anna Casademont, una imatge del Sagrat Cor entronisat i Magdalena Rigart, un quadre de la Sagrada Familia.

Fou presidida per el Sr. Ecònom i un representant del Ajuntament, juntament amb el P. Víctor Güell i D. Joaquim Vayreda—dels quals se'n representava un treball—i alguns sacerdots.»

(De *El Deber*.)

La festa de la Puríssima

El Deber ens dona feta la ressenya millor que fariem nosaltres, essent molt de agrahir les carinyoses frases que ens dedica. Diu aixís:

«El Patronat Escolar per a Obreres, constituït sota el Patrocini de la Immaculada, celebrà, el dia de la Puríssima, sa festa principal, amb la cooperació de totes les seccions de que està compost.

Cooperà esplèndidament a la major concurrència de la Comunió, que les Filles de Maria celebren tots els anys a la iglesia de Ntra. Sra. del Carme, de la qual ja donàrem notícia, remarcant l'especial esplendor que aquest any ha revestit aquesta solemnitat.

A la tarda, celebrà una sessió literari-musical, amb una grossa concurrència, que aplaudí amb entusiasme els nombres que se anaven desenrotllant amb tot encert i galanura: L'ofertament a Maria Immaculada, dit per la Sreta. Maria Molas amb clara dicció i sentiment pregon: la Memoria del Patronat que resultà una revista interessant de les tasques de durant l'any: les cançonetes per el chor infantil, tan gentil per l'edat i la graciosa compostura i perfecció del cant i del gest.

Després se posà en escena la comedia en tres actes de nostre amic en Joan Pujol i Rubió, que du per títol «Emilieta», d'assumpte atraient, donat el públic a que va dirigit, i ben desenrotllat. La part de cant sempre superior, com ja ens hi tenen acostumats de vetlles anteriors.

Per fi Quatre mots de gracies i els Goigs tradicionals.

El diumenge se repetiren casi tots els nombres de aquest programa en obsequi als protectors i demés que hi tenien interés a presenciari tal proba d'amor i consideració de les alumnes. No fou plè, perque per un mal entés no publicàrem en *El Deber* que se repetís, com se'ns havia indicat. Se projectà una pellicula que fou molt del gust dels que hi concorregueren.

Cal felicitar a les juntes del Patronat, organidores d'una manifestació tan simpàtica i cultural.»

MEMORIA DE L'ANY 1922

(8 DE DESEMBRE)

¿Qui ho diria, Senyors y germanetes meves, que avuy fa ja 18 anys que per primera volta celebrava la seva festa onomàstica, la Associació de la Immaculada y St. Antoni, transformada en 1908, per extendrer la seva acció, en Patronat escolar de Obreres? ¡18 anys! Sembla que era ahir quan el petit remat, sots la impressió de la veu zelosa del que aleshora era y continúa essent encara, grat sia a Deu, nostre digníssim senyor Director, saturaba els infantils esperits ab la persuasiva paraula, dictada mes que per els llavis. per el cor ardent de caritat, que intentava reunir sota'l mantell de la Verge pura a la pobreta trevalladora, com la lloca reuneix als pollets sota ses ales maternals. ¡18 anys! ¡Quantes angunies, quantes tristeses, quant malestar, quantes tribulacions, y al ensemps quantes satisfaccions y alegríes no han sadollat els cors dels que ab anhel seguíem pas a pas la marxa lenta y humil, però al mateix temps progressiva y constant, de la Associació-Patronat! ¡18 anys! Contèu els dies, hores y minuts del llarch transcurs de temps que signifiquen aquestos anys, preguntèu a les 600 alumnes que han passat per les llistes de inscripció, una gran multitud casades ja, y algunes enviant les seves filles al nostre Esbarjo, una unió de religioses, que pregunten constantment per la nostra Obra, y fins a aquelles que desde'l cel intercedeixen per la prosperitat de la Associació; diguèu a totes qué es el Patronat, qué es la Escola Nocturna, que són les Seccions y Subseccions en que's destría la tasca de cada alumna: preguntèu en cada llar nova, formada per les constants associades, si en elles regna la pau y el benestar que'l Patronat ha procurat infiltrar en els seus obedients cors, y aleshores, quan parla la veu de la sinceritat, no enterbolida per la vil passió dels zelos o del egoisme, vos diràn lo que es y lo que significa la nostra Associació y els 18 anys de la seva prodigiosa vitalitat.

* * *

Perdonèu, senyors y amigues meves, que, portada per mon estussiasme a favor de la benèfica obra que sosté el Patronat, baix la valiosíssima cooperació de la Excelentíssima Corporació municipal que ab esplendís may prou agrahida ens ajuda en la feixuga tasca; baix la benedicció especial de la Iglesia y dels seus digníssims representants que moral y materialment tant ens alenten, y sobre tot ab la may desmentida caritat olotina que desde bell comensament ens allargà la sua mà benèfica, sens defallir, malgrat l'interés que en desprestigiarnos han mostrat persones sense cor ni conciencia, sembli apartarme de la mía missió.

Debem tractar de la marxa econòmich-social, de la Institució y comensarem per la

Cooperativa de robes.—que continúa la sua vida de procurar a les associades, ab ventatjoses condicions el provehirse de tota classe de roba interior de qualitat immillorable, facilitant la sua adquisició. No podem, gracies a Deu, estar mal contents de la marxa d'aquesta subsecció, que si no reporta beneficis materials al Patronat, ja que tots se reparteixen entre les associades, es causa de que tingan totes les alumnes un floreix de roba blanca que dona gust de mirar. Les operacions de venta han estat aquest any 435 que importen 749'92 pessetes y els beneficis a repartir per Nadal sumen 112'38 ptes.

Caixa dels malalts.—83 associades corrents de pago, estàn inscrites en la caixa, habenthi hagut 7 malalties en el transcurs del any, a les que s'ha repartit per 271 dies de malaltia, 546 ptes. En caixa hi ha un sobrant de 131'49 ptes.

Guardiola de estalvis.—L'interés demostrat a favor d'aquesta secció, per els beneficis que reporta a la pobre obrera la virtut del estalvi y les necessitats a que pot subvenir el petit reconet de la associada, son la causa del floreixement de la Guardiola, que desde l'any 1908, dia de sa institució, ha recullit 68.731'49 ptes.; habent retornat o collocat en valors y llibretes de ahorro individual, a favor de les associades 48.755'06 ptes. Les 19.976'43 ptes. que queden en dipòsit estàn repartides entre 162 llibretes, en la següent forma: 15 llibretes ab més de 500 ptes.; 11 ab més de 250 ptes.; 19 ab més de 100 ptes.; 14 ab més de 50 ptes.; 7 ab més de 25 ptes.; y 96 ab menos de 24 ptes.

Les operacions verificades aquest any suman 1.966, de les quals son de imposició 1.894 y de devolució 72. El total de operacions efectuades en els 14 anys arriba a 37.557.

Prou, senyors. Massa he abusat de la vostra benèvola atenció, per intentar allargar més aquesta mal girbada memoria. Solsament me plau enviarvos a tots el més coral saludo; y la més afectuosa acció de gracies a les digníssimes persones que ab sos óbols y consells ens animen en nostra feixuga tasca. Y a vosaltres, germanetes meves, que a redós del mantell blau de la Verge entre les verges habeu buscat el vostre recés; a vosaltres que al festejar a la Pura e Immaculada Regina dels nostres amors, sodolleu de entussiasme vostres esperits, me plau sols recordarvos una vegada més el lema que encapsala els reglaments de nostres Caixes econòmiques:

«En l'estalvi previsoros;
constants en la educació,
feyneres, prudents, amables.
estimantse unes ab altres;
així'us vol Nostre Senyor.»

HE DIT.

La III Assamblea de la Federació de Patronats d'Obreres de Catalunya

En la impossibilitat de copiar íntegra la magnífica ressenya, que del opúscol repartit als Srs. Protectors y alumnes, estampa en *La Tradició Catalana*, el nostre bon amic Sr. Vayreda, ens permetem constatar en nostres planes el fragment que segueix:

«Perque ho es de gran l'obra dels Patronats: preparen a l'obrera per a les lluytes de la vida, donantli al mateix temps que mellors medis de facilitar-se el pa material aquell aliment esperitual de que tan faltada està la nostra societat; es una obra que ja no sols des del punt de vista cristià, sinó que també des del punt de vista material de beneficiosa a la colectivitat, deuría esser mirada ab gran carinyo y altament protegida per totes aquelles persones que's preocupen ò que deurien preocuparse, inclòs per egoisme, del benestar dels obrers.

La noya obrera arribava fins ara al punt aquell de la vida en que devía obrar ab certa iniciativa propia, completament desproveïda de preparació.

Axis se comprèn com tan ràpidament s'han desmoralisat les families obreres, com en elles hi ha trobat camp propici la llevor de les més atrevides idees y teories, per que'l poder moderador y regulador qu'en la llar deù formar la dòna no tenia, el fonament y la forsa d'una ferma educació fonamentalment cristiana.

Però la obrera que sortint del Patronat passa a constituir una familia, hi entra per dirho axis equipada ab un bagatge de conexements en tots els ordres pràctichs de la vida, ab un llustre de cultura tal, no superfluo, sinó el suficient a la seva classe, que al moment queda en un pla moltes vegades superior al del marit, qui insensiblement se troba ab fruició dominat per ella y no té la necessitat d'anar a cercar a fora en el cafè, en la taberna, en el club, en la Societat ò en altres llocs pitjors aquelles satisfaccions que troba en sa propia casa; quedant axis constituïda la obrera en veritable Reyna de la llar.

Donèume un parell de generacions d'obreres sortides del Patronat y dexèu constituir ab elles, a son degut temps, altres tantes llars, y jò vos asseguro que la resultant serà un gran axecament moral, social y cultural de la classe obrera, y que la generació axis formada sense perdre ni un moment la seva forsa coercitiva s'inspirarà en un profon sentiment de justícia y equitat, lluny de les truculencies bullangueres d'ara, y tindrà un gran concepte de la propia dignitat, y, sense abandonar may la defensa dels seus lligítims drets, sabrà també cumplir estrictament ab sos

deures devant de Deu, devant de sí y devant de la societat.

La III Assamblea celebrada a Montserrat fou un èxit grandió. Les conclusions que s'aprobaren, altamente interessants y pràctiques. Endevant, donchs, y no desmayar, que la collita promet esser bona.

Nosaltres felicitèm a tots els Patronats concorrents y d'un modo especial al d'Olot, al seu Director, el nostre volgut amich Mn. Bonet, a qui no havèm de recordar que estèm sempre al seu costat en tot y per tot y a qui remercièm l'envio del opúscol que'ns ocupa, y felicitem per últim a les socies y instructores que directa ò indirectament contribuïren al èxit de la III Assamblea de la Federació de Patronats de obreres de Catalunya.

Per molts anys y jamunt els cors!

J. VAYREDA.»

APLECH DE NOTES

Exemple moral.—Quan Sant Andreu arribà devant l'instrument del seu suplici, exclamà:

—¡Oh dolsa creu per mi tant desitjada, tant amada, tant cercada, aquí estàs disposada a la fi per a rèbrem! ¡Arrancam de la terra per a tornarme a mon Mestre diví, a fi de que per tu jo pugui entrar a la gloria!

Després besà amorosament l'instrument del seu suplici, se deixà lligar y va patir y morir alabant el nom de Jesús.

Les nostres col·laboradores.—Encapsalèm avuy les nostres planes ab un article y una poesia, fruyt primer de dos bones amiguetes del Patronat. Vulga Deu donàrlashi forses imitadores; y mercès per sa atenció.

La excursió a Montserrat.—No ens havia estat avinent encara el donar compte a nostres bons Protectors de la demostració de fé y bona germanor dels Patronats de Catalunya, al escullir per a Patrona de les nostres *Institucions* a la Moreneta del Montserrat. Enterats com estàn ja per els llibrets que a tots els senyors Protectors y alumnes varem repartir, ens cal solsament fer constar que fou una festa esplèndida y que entusiasma en gran manera a totes les associades dels diferents Patronats que hi açudiren. Les nostres 32 alumnes en sortiren bellament emprendades, remerciant coralmment al digníssim Director del Patronat de Obreres de Poblet (Barcelona), ànima de la festa, per les immerescudes facilitats que ens dispensà. Deu li pagui.

La festa de les Espigues.—Entusiasta com es el

nostre bon Director de l'ésplendor de les festes Eucarístiques, res te de estrenyar que fos un passeig hermo-síssim l'anada a la Bisbal de una representació de la Junta Obrera de nostre Patronat acompanyada de les Srtes. Instructores y una bona comissió de la *Obra de les tres Maries* fundada fa 13 anys en nostra Associació, per a donar una nova proba de amor al Deu-Eucaristia. Unes 30 foren les associades que a dita festa assistiren, regnant entre totes gran satisfacció y joia. Mercès sien dades a Deu.

La festa del Juny.—Com una visió cinematogràfica anem recorrent els actes més sortints de la nostra Associació transcorreguts durant el finit any, però de la festa capdal havem de parlarne detingudament com ho fem retallant en altre lloch lo que en digué el nostre bon confrare *El Deber*.

Entronisació del Cor de Jesús.—Essent el nostre Patronat capdevanter en nostre bisbat, de les entronisacions, es per demés dir l'entusiasme ab que aculliren les noyes la noticia de les festes que per a propagar tal devoció se celebrarien a Olot assistint a tots els actes y entronisant casi totes en ses respectives families la imatge del Redemptor August.

El Nadal de les Pastores.—Es ja tradicional en el Patronat la representació del poema pastoril del bon amich Mossèn Francesch Gay, que ab tot amor posen en escena les nostres associades, habentse confeccionat elles mateixes el vestuari acomodat a l'època ab tota riquesa de detalls.

El Sr. Ecònom d'Olot.—El plorat Sr. Rector de nostra parroquia deixà per tot arreu un buyt difícil de omplenar, y en el nostre Patronat especialment causà pena fondíssima la seva desaparició, però la Providencia divina que vetlla amorosament les obres fetes a honra y gloria de Deu, ens donà en el zelosíssim Mn. Carles Faixat un digne continuador de la obra apostòlica del Dr. Esteve Ferrer y per això ens es grat donarli desde aquestes planes la més coral enhorà bona. *Ad multos annos*.

La festa de St. Joaquim.—Com tots els anys plena de dolçesa y carinyo celebraren les instructores y alumnes la onomàstica del digne Sr. Director del Patronat, cantant ab amor y entusiasme solemne Ofici al matí y una xamosa vetllada a la tarda. El «Cant de felicitació», «Vetlla d'amor» y «El Xarriol» que cantà el chor, «El coixí de fer puntes» y «Cansoneta rítmica» del chor novell. les poesies *El Pare, Falgàs, El cabridet, La nina, Felicitació*, que llegiren ab bona entonació les alumnes L. Claret, M. Masó, T. Giralt, D. Salla, al igual que els diàlechs *Amor de germanes* per M.ª Rosa Gil y J. Serra, y *Ensenyem a qui no sab* per A. Sunyer y M. Trayté agradaren a la moltitut que omplenava la sala d'actes del nostre Patronat.

La festa del Roser y La Castanyada.—Al igual que els demés anys una y altra festa resultà agradabilíssima ja per la moltitud gran de associades que assistiren a la professó y a la Missa del Cementiri y Viacrucis, com el brenar que de consuetut se els donà el dia del Roser y les castanyes y panellets que, després de resades les parts del Sant Rosari, se'ls reparteix a totes.

Aguinaldos Rovirola.—Una nova prova del carinyo que les bones persones entusiastes de les obres socials es el *Premi de 100 ptes.* que anyalment ens té assignat el benemèrit patrici D. Bartomeu Rovirola, a fi de contribuir al «sosteniment de la Escola domèstica per a obreres». Deu li pagui la mercè.

Obra de les Tres Maríes.—Des de la publicació de la última FULLA, han merescut l'honor del Privilegi de *Altar portàtil* les associades D.ª Isabel Coma de Estorch y D.ª Isabel Jordana vda. Bretxa, a qui desitjèm que el Senyor els retorni la salut prompte, si aixís convé a sa major gloria.

Condol.—Desgraciadament habem de endolar també aquesta FULLA per a notificar a nostres bons Protectors, les sensibles y dolorosas pèrdues que plorèm. La primera, el M. I. S. Dr. Esteve Ferrer rector-arxiprest de nostra ciutat que ple de mèrits, morí als 72 anys, habent estat sempre el guia y nort de tots els nostres actes, conseller en tots els assumptes que ens succehien, censor ecclesiàstich de la FULLA y entusiasta ayudador de nostra obra humil. Els constants *Protectors*, D.ª Carme Matabosch, vda. de Boixaderas; M. I. Sr. D. Nonito Escubós Serrat-Calvó y D.ª Dolors Pujol, vda. de Brugats. Les plorades *Alumnes* de la junta obrera, germanes Teresa y Carme Plajas Martí; y la *associada* Crehueta Prat Coromina. Les *Maríes* María Rovira, de Berga y Mare Teresa del Esperit Sant, clarissa de la Divina Providencia; les *ex-alumnes* Margarida Espona Puigdemont, Teresa Pagès Quintana, Sor Carme de Sant Enrich Berga Rovira, religiosa teresiana y Ramona Cuatrecasas Plana.

Requiem æternam dona eis Dómine.

Flor de primavera.—¡Oh Jesús! Jo us amo y us prego que conserveu a la meva ànima aquella innocència y aquella puresa que dehuen esser el parament de vostres deixebles, feu que mon cor no s'aficioni may a n'els bens passatgers d'aquest mon. y que, seguint el vostre exemple, ¡oh Mestre celestial! prefereixi la senzillesa a les vanes lluentors del luxe.